

[Aage Brusgaard]

stille i omkring tre timer, og alle de, der har haft ordet og vil anbefale et ja til Unionen, har rent faktisk brugt de argumenter, som blev brugt i 1986, da vi skulle sige ja til EF-pakken, om de fordele, der var ved, at de tekniske handelshindringer skulle væk, og de fordele, der var ved åben og fri handel over landegrænserne.

Fremskridtspartiet stemte også ja til pakken i 1986, men det er rent faktisk først den 1. januar 1993, at de ting skal træde i kraft. Er vi så klar til, at de træder i kraft? Nej, det er vi ikke. Særlig franskmændene bruger en masse tid på at forhindre, at de tekniske handelshindringer bliver fjernet.

Der bliver svindlet for ca. 50 mia. kr. om året i EF; var det ikke bedre, at man tog fat på sådan nogle ting, inden vi gik videre til en union?

Det, vi siger ja til, hvis vi siger ja til Unionen den 2. juni, er jo altså unionsborgere. Alle borgere i EF bliver unionsborgere i stedet for nationale borgere. Vi skal arbejde frem mod en fælles udenrigs- og forsvarspolitik. Det er heller ikke nævnt af ret mange her i dag.

Så er der truslen om, hvad der vil ske, hvis Danmark siger nej – nu kan det jo lige så godt være Luxembourg eller Irland, der eventuelt siger nej. Vores udenrigsminister har sagt, at hvis Danmark siger nej, vil de andre lande lave en søjle eller en krans uden om Danmark, men det passer ikke. Allerede i det fællesskab, vi er medlem af i dag, kan vi jo næsten ingenting lave, uden at alle 12 lande er enige. Vi kan tage ambi-sagen, og vi kan tage CO₂-sagen; Fremskridtspartiet var modstander af begge dele, men princippet var jo, at vi ikke kunne vedtage det og sætte det i kraft uden EF's indblanding. Så de 11 andre lande kan vedtage nogle ting på forsvars- og udenrigspolitikens område, men ikke nogen ting, der har betydning for Danmark, helt sikkert.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Det skal være et svar til hr. Hjortnæs og hr. Ivar Nørgaard. Jeg håber, at hr. Hjortnæs har en dårlig smag i munden, når han læser Traktatens afsnit om Den Vesteuropæiske Union. Jeg håber, at hr. Hjortnæs husker, at i det memorandum, som regeringen og Socialdemokratiet lavede i fællesskab, hed det, at man af-

viser et forsvarspolitisk samarbejde. Og jeg håber, at hr. Hjortnæs har forstået, at i den traktat, som han rejser rundt og anbefaler folk at stemme for, er der en politisk løfteerklæring om, at der skal laves et forsvarspolitisk samarbejde.

Jeg er forbløffet over, at hr. Hjortnæs pludselig bliver slået af blindhed, for jeg må konstatere, at hr. Hjortnæs' analyseapparat faktisk fungerede godt nok i 1972 og 1986; derfor stod vi jo også på samme side i disse afstemninger. Nu er han pludselig slagen af blindhed og kan ikke se de meget store problemer, som er i Traktaten.

Når SF er modstander af den, er det selvfølgelig, fordi den er centralistisk og udemokratisk. Beslutninger, der i dag træffes for åbne døre, bliver flyttet ned bag lukkede døre. Beslutninger, der i dag træffes decentralt og i de enkelte parlamenter, bliver flyttet til Bruxelles og bliver truffet centralt. Og så kan man snakke så meget om subsidiaritetsprincippet, som man vil, det er jo ikke nogen garanti for noget som helst.

I 1972 rejste Socialdemokratiet rundt – bortset fra hr. Hjortnæs, det skal erkendes – med illusionsnummeret om det store nordiske samarbejde i EF; det blev ikke til noget. Nu rejser man igen rundt med det store nordiske illusionsnummer, og meningsmålingerne i Sverige viser klart, at det er et illusionsnummer.

Når hr. Hjortnæs siger, at det i dag er de politiske perspektiver, der dominerer debatten, så er det tvivlsomt, om det er rigtigt, men det er rigtigt, at det er de politiske perspektiver, der dominerer debatten i den folkelige dybde, og derfor har tilhængerne jo altså også nogle problemer, som enhver, der læser meningsmålingerne, kan se. Det er ikke længere muligt at lyve, som man har gjort det før.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg ved såmænd ikke, om hr. Hjortnæs er slagen af blindhed, men i hvert fald døvhed, ellers har han ikke hørt ordentligt efter, eller også har han bare været uopmærksom. Det er da rigtigt, at vi siger, at der er nogle små forbedringer på en række områder, og så siger vi, at der er store tilbageskridt på en række andre områder. Det ved jeg ikke om hr. Hjortnæs har bemærket at vi siger. Så foretager man det,